

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Martina Bobáka a Štěpána Výborného ve věci

žalobkyně

Ing. R.

...

zastoupená advokátem Mgr. Janem Vargou
sídlem Fügnerovo nám. 3, Praha 2

proti
žalované

ministryně obrany
sídlem Tychonova 1, Praha 6

o žalobě proti rozhodnutí ministryně obrany ze dne 17. 3. 2022, č. j. MO 87323/2022-8694,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým ministryně obrany zamítla odvolání žalobkyně a Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

potvrdila rozhodnutí náčelníka Generálního štábu Armády České republiky (dále jen „služební orgán“) ze dne 22. 12. 2021, č. j. MO 390540/2021-1304 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým zamítl žádost žalobkyně o proplacení náhrady za ztížení společenského uplatnění ve výši 50 000 Kč v důsledku poúrazové nestability pravého kolenního kloubu.

2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Služební orgán obdržel dne 10. 6. 2021 žádost žalobkyně o odškodnění následků služebních úrazů z roku 2009, 2011 a 2018. Žalobkyně konkrétně uplatnila nárok na náhradu za ztížení společenského uplatnění podle § 119 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vojácích z povolání“) ve výši 400 000 Kč v souvislosti s poškozením levého kolenního kloubu (vznik poúrazové nestability levého kolenního kloubu lehkého stupně a trvalé následky po poranění měkkého kolena vlevo – ztrátě laterálního menisku) podle lékařského posudku ev. č. EČ00001936 ze dne 2. 6. 2021. Žalobkyně též požadovala náhradu za ztížení společenského uplatnění ve výši 50 000 Kč v souvislosti s poškozením pravého kolenního kloubu (vznik poúrazové nestability pravého kolenního kloubu) podle lékařského posudku ev. č. EČ00001937 ze dne 2. 6. 2021 (dále jen „lékařský posudek“) a náhradu za bolest ve výši 61 875 Kč v souvislosti s operacemi pravého kolene provedenými dne 10. 12. 2020 a 19. 2. 2021 na základě lékařského posudku ev. č. EČ00001938 ze dne 2. 6. 2021.
4. Žalobkyně následně dne 7. 7. 2021 požádala o proplacení náhrady škody na služebním platu a věcné škody za nevyplacený stabilizační příspěvek v návaznosti na neschopnost k výkonu služby v období od 9. 12. 2020 do 2. 7. 2021.
5. Služební orgán spojil obě žádosti do jednoho řízení a dne 4. 10. 2021 vydal rozhodnutí č. j. 285868/2021-1304, kterým vyhověl žádostem žalobkyně s výjimkou náhrady za ztížení společenského uplatnění ve výši 50 000 Kč. O tomto nároku rozhodl následně samostatným rozhodnutím.
6. Z dokladů připojených k žádosti vyplývá, že žalobkyně utrpěla služební úrazy pravého kolena dne 4. 1. 2009 a 19. 3. 2018. K těmto úrazům je ve zprávě č.p. 96/2019 vypracované Vojenským ústavem soudního lékařství Ústřední vojenské nemocnice – Vojenské fakultní nemocnice Praha (dále jen „VÚSL ÚVN-VFN Praha“) dne 13. 2. 2020 uvedeno, že hodnocení ztížení společenského uplatnění ve vztahu k úrazům pravého kolenního kloubu ze dne 4. 1. 2009 a 19. 3. 2018 lze provést doodškodněním zhoršení zdravotního stavu pravého kolenního kloubu ve smyslu vzniku nestability (viklavosti) při nedostatečnosti postranních vazů položkou 9.19 – poúrazová nestabilita pravého kolenního kloubu lehkého stupně – 200 bodů.
7. Z lékařských zpráv založených ve spise vyplývá, že po vypracování shora citované zprávy žalobkyně absolvovala řadu ambulantních vyšetření pro potíže s pravým kolenním kloubem a že se dne 10. 12. 2020 podrobila operaci kolenního kloubu (totální endoprotéza).
8. Ve spise je dále založen lékařský posudek EČ00001937/2021 ze dne 2. 6. 2021, který ohodnotil odškodnění ztížení společenského uplatnění po úrazu ze dne 4. 1. 2009 200 body [jiné poruchy kloubů nezařazené jinde, číslo položky 9.19 podle vyhl. č. 346/2015 Sb., o postupu při určování výše náhrady za bolest a za ztížení společenského uplatnění vojáků,

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“)] pro poúrazovou nestabilitu pravého kolenního kloubu. po úrazu ze dne 4. 1. 2009. Tento posudek byl vypracován zdravotnickým zařízením Centrum zdravotních služeb Hradec Králové – Liberec.

9. Ve zprávě VÚSL ÚVN-VFN Praha ze dne 25. 5. 2021 č.p. 6/2021 – dopl. je k pravému kolennímu kloubu uvedeno, že jde o doplnění hodnocení ztížení společenského uplatnění na základě vyšetření ze dne 7. 9. 2020 (magnetická rezonance) a 3. 7. 2020 a 10. 8. 2020 (ortopedická vyšetření) Zjištěný stav byl podřazen pod položku 9.19 – poúrazová nestabilita pravého kolenního kloubu lehkého stupně (200 bodů). Závěr byl odůvodněn tím, že se jednalo o postupně vzniklou lehkou nestabilitu pravého kolenního kloubu, která se rozvinula na základě přítomných poúrazových změn (nedostatečnost postranních vazů při těžké poúrazové gonarthroze, elegance štěpu po provedené plastice zkříženého vazů).
10. Služební orgán požádal primáře VÚSL ÚVN-VFN Praha o vyjádření, zda v doplňujícím stanovisku skutečně šlo o zcela nové trvalé následky, resp. hodnocení nového ztížení společenského uplatnění, nebo došlo pouze ke zopakování již dříve (v revizním hodnocení č. p. 96/2019) konstatovaného hodnocení ztížení společenského uplatnění.
11. Primář VÚSL ÚVN-VFN Praha ve zprávě č. p. 30/2021 ze dne 8. 9. 2021 (dále jen „zpráva“) sdělil, že ztížení společenského uplatnění v důsledku poúrazové nestability pravého kolenního kloubu lehkého stupně dle položky 9.19 vyhlášky lze hodnotit pouze jedenkrát. Hodnocení v obou zprávách, to je z 13. 2. 2020 a 25. 5. 2021 se týkají stejné položky. Uvedl, že lékařský posudek byl vypracován s ohledem na lékařskou zprávu z ortopedické ambulance ÚVN-VFN Praha ze dne 2. 12. 2019, podle které lze toto datum považovat za okamžik ustálení zhoršeného zdravotního stavu pravého kolene žalobkyně. Pokud se jedná o následnou implantaci totální endoprotézy pravého kolenního kloubu (10. 12. 2020) a další operační zákrok (19. 2. 2021) na tomtéž kloubu, případné funkční omezení v rámci ztížení společenského uplatnění bude možno ohodnotit po ustálení zdravotního stavu, to je v únoru 2022.
12. Žalobkyně s tímto závěrem nesouhlasila a požádala primáře o upřesnění revizního hodnocení. Žalobkyně měla za to, že šlo o nové zhoršení zdravotního stavu, k němuž došlo od posledního vyšetření dne 2. 12. 2019, které bylo podkladem pro lékařský posudek č. p. 96/2019. Primář v e-mailu ze dne 21. 11. 2021 bez dalšího odkázal na své původní stanovisko.
13. Služební orgán vydal dne 22. 12. 2021 rozhodnutí č. j. MO 3900540/2021-1304, kterým zamítl žádost žalobkyně o proplacení náhrady za ztížení společenského uplatnění ve výši 50 000 Kč. Po zhodnocení shromážděných podkladů dospěl k závěru, že nárok žalobkyně na náhradu škody za ztížení společenského uplatnění spočívajícího ve zhoršení zdravotního stavu pravého kolenního kloubu ve smyslu vzniku nestability (viklavosti) při nedostatečnosti postranních vazů (za využití položky 9.19 – poúrazová nestabilita pravého kolenního kloubu lehkého stupně) ohodnocený 200 body jí byl přiznán již rozhodnutím ze dne 29. 5. 2020, č. j. MO 156198/2020-1304. Částka 50 000 Kč jí byla vyplacena, odškodnit z téhož důvodu vícekrát nelze.
14. O podaném odvolání žalovaná rozhodla napadeným rozhodnutím tak, že odvolání zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. V odůvodnění napadeného rozhodnutí zrekapitulovala průběh řízení s tím, že služební orgán postupoval v souladu s příslušnými právními předpisy. Dále se zabývala odvolacími námitkami.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

15. Nejprve se vyjádřila k vyžádání zprávy od primáře VÚSL ÚVN-VFN Praha k objasnění obsahu hodnocení č. p. 96/2019 a č. p. 6/2021 – dopl. Poukázala na to, že služebnímu orgánu byl znám obsah hodnocení č. p. 96/2019 ze dne 13. 2. 2020 a při jeho porovnání s doplňujícím stanoviskem bylo třeba upřesnit, zda se nejedná o náhradu, která byla již přiznána a vyplacena. Tento postup shledala žalovaná v souladu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), neboť správní orgán je povinen zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Z vysvětlení podaného primářem VÚSL ÚVN-VFN Praha byly vzniklé pochybnosti potvrzeny a bylo zjištěno, že k odškodnění předmětných trvalých následků již došlo. Žalovaná uvedla, že duplicitní hodnocení trvalých následků poranění pravého kolenního kloubu nejprve v hodnocení č. p. 96/2019 a poté v doplňujícím stanovisku je sice pochybením, toto však nezpůsobilo zmatečnost podkladů poskytnutých VÚSL ÚVN-VFN Praha.
16. Žalovaná vysvětlila, že ani jeden z těchto dokumentů nebyl znaleckým posudkem ve smyslu § 27 a násl. zákona č. 254/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech. Odborné lékařské stanovisko bylo vyhotoveno na specializovaném pracovišti s vysokou erudicí, které lze považovat za vrcholný orgán rezortu obrany pro posudkovou praxi. Proto nebylo v rámci odvolacího řízení vyžádáno přezkoumání hodnocení nezávislým poskytovatelem zdravotnických služeb. Kromě toho žalobkyně nenavrhl komplexní posouzení lékařské dokumentace nezávislým poskytovatelem zdravotnických služeb v průběhu prvostupňového řízení, pročez k tomuto návrhu není třeba přihlížet dle § 82 odst. 4 správního řádu.
17. Žalobkyně nedoložila své tvrzení o nestandardním vztahu primáře s pracovníky správního orgánu, ani blíže nerozvedla, jak k tomuto závěru dospěla a v čem měl tento neobvyklý vztah spočívat.
18. Žalovaná shrnula, že položka 9.19 byla v doplňujícím stanovisku které bylo podkladem lékařského posudku, uvedena nadbytečně a od počátku chybně, neboť tato položka již byla žalobkyni odškodněna rozhodnutím ze dne 29. 5. 2020, č. j. MO 156198/2020-1304, vydaným na základě stanoviska č. p. 96/2019 ze dne 13. 2. 2020. Náhradu za ztížení společenského uplatnění nelze přiznat opakovaně v případě totožné položky týkající se stejné části těla. Právní úprava umožňuje dodatečně odškodnit pouze případné významné zhoršení zdravotního stavu, k čemuž zatím nedošlo. Správní orgán proto nepochybil, když žádost žalobkyně v tomto rozsahu zamítl.

II.

Argumentace účastníků

Žalobkyně v žalobě namítla, že její nárok byl zamítnut navzdory stanovisku, které zhoršení zdravotního stavu podřadilo pod položku 9.19 vyhlášky. Lékařský posudek vycházel z doplňujícího stanoviska, které doplnilo hodnocení ze dne 13. 2. 2020, č. p. 96/2019. Doplnění reagovalo na operace pravého kolenního kloubu dne 10. 12. 2020 a dne 19. 2. 2021, a na výsledky nového vyšetření pomocí magnetické rezonance ze dne 7. 9. 2020 a na další ortopedická vyšetření žalobkyně ze dne 3. 7. 2020 a dne 10. 8. 2020. Žalovaný zamítl žádost žalobkyně s odkazem na přípis, v němž primář konstatoval, že k ustálení zhoršení zdravotního stavu na pravém kolenní došlo dne 2. 12. 2019, kdy byla vydána lékařská zpráva k hodnocení č. p. 96/2019. Dle primáře nešlo v doplňujícím stanovisku, a tudíž ani v lékařském posudku, který z něj vycházel, o hodnocení nového ztížení společenského uplatnění, ale jednalo se o pouhé zopakování dřívějšího hodnocení ztížení Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

společenského uplatnění v hodnocení č. p. 96/2019. Avšak primář v roce 2020 tvrdil, že ustálený zdravotní stav měla žalobkyně již v roce 2017. Hodnocení a vyjádření primáře vykazovala opakované a zásadní nesrovnalosti.

19. Žalobkyně navrhla jako důkazy obsah správního spisu, sdělení ÚVN ze dne 28. 4. 2022, stížnost na ČLK a vyjádřením ČLK ohledně údajného porušení profesní etiky při poskytování zdravotní dokumentace pacientovi.
20. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a doplnil, že žalobkyně v žalobě neuvedla žádné skutkové nebo právní důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí, pouze shrnula průběh řízení a v obecné rovině zpochybňovala postup zpracovatele lékařských posudků.

III.

Posouzení žaloby

21. Městský soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje i všechny ostatní formální náležitosti na ni kladené. Městský soud na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního).
22. Dne 12. prosince 2023 se ve věci konalo jednání před soudem, při kterém žalobkyně i žalovaný setrvali na své argumentaci z písemných podání. Soud neprovedl dokazování listinami uvedenými na str. 3 žaloby, protože jsou součástí správního spisu, který slouží jako podklad soudního rozhodnutí a dokazování se jím neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117). Soud neprovedl důkaz sdělením ÚVN ze dne 28. 4. 2022, protože žalobkyně neoznačila konkrétní skutečnost, kterou jím chtěla prokázat. Soud neprovedl ani důkaz stížností žalobkyně k ČLK, protože měla prokazovat skutečnost nerozhodnou pro vypořádání prvního žalobního bodu, tj. podání stížnosti na zpracovatele doplňujícího stanoviska a přípisu. Žalobkyně nedoložila vyjádření ČLK k její stížnosti.
23. Mezi účastníky soudního řízení správního není sporné, že jak původní hodnocení č. p. 96/2019, tak doplňující stanovisko podřazovaly poranění pravého kolenního kloubu žalobkyně pod položku 9.19 vyhlášky s ohodnocením 200 bodů. Předmět sporu spočívá v určení, zda se v obou případech jednalo o hodnocení téhož stádia, nebo zda doplňující stanovisko vycházelo z nového zhoršeného zdravotního stavu. Služební orgán si za tímto účelem obstaral vyjádření primáře VÚSL ÚVN-VFN Praha, který konstatoval, že se jednalo o zopakování dřívějšího hodnocení č. p. 96/2019, neboť nepříznivý stav pravého kolena žalobkyně se ustálil dne 2. 12. 2019. Ohledně dalších lékařských zákroků pak dle primáře nebylo možno stav zhodnotit pro malý časový odsup od zákroků. Žalobkyně měla naproti tomu za to, že doplňující stanovisko obsahovalo nové posouzení, protože reagovalo na operace pravého kolenního kloubu, které podstoupila ve dnech 10. 12. 2020 a 19. 2. 2021, na výsledky vyšetření magnetickou rezonancí dne 7. 9. 2020, jakož i na další nová ortopedická vyšetření ze dne 3. 7. 2020 a 10. 8. 2020.
24. Dle hodnocení č. p. 96/2019 bylo odškodňováno zhoršení zdravotního stavu pravého kolenního kloubu žalobkyně v podobě nestability (viklavosti) v důsledku nedostatečnosti Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

postranních vazů dle položky 9.19 200 body. Zhoršení bylo diagnostikováno v lékařské zprávě ze dne 2. 12. 2019. Bod 2 doplňujícího stanoviska byl označen jako „*Doplnění hodnocení ztížení společenského uplatnění na základě vyšetření MR pravého kolenního kloubu dne 7. 9. 2020 a na základě nových ortopedických vyšetření ze dne 3. 7. 2020 a 10. 8. 2020: 9.19 poúrazová nestabilita pravého kolenního kloubu lehkého stupně – 200 bodů. Jednalo se o postupně vzniklou lehkou nestabilitu pravého kolenního kloubu, která se rozvinula na základě přítomných poúrazových změn (nedostatečnost postranních vazů při těžké poúrazové gonarthrose, elongace štěpu po provedené plastice předního zkříženého vazů).*“

25. Primář VÚSL ÚVN-VFN Praha ve svém vyjádření uvedl, že bod 2 doplňujícího stanoviska byl stejný jako ve stanovisku č. p. 96/2019. Správní orgány obou stupňů z takto zjištěného stavu věci dovodily, že v doplňujícím stanovisku se jednalo pouze o konstatování již dříve proběhlého hodnocení ztížení společenského uplatnění, nikoli o nový zhoršený zdravotní stav.
26. Městský soud se s tímto posouzením ztotožňuje. Přestože označení bodu 2 doplňujícího stanoviska jako „doplnění hodnocení“ na základě výsledků nových vyšetření pravého kolenního kloubu žalobkyně může působit jako nové hodnocení již dříve posouzeného následku služebního úrazu žalobkyně, je třeba přihlídnout i k následnému závěru, že se jedná o postupně vzniklou lehkou nestabilitu pravého kolenního kloubu rozvinutou v důsledku nedostatečnosti postranních vazů a hodnocenou dle položky 9.19 vyhlášky 200 body. Toto posouzení téměř doslovně odpovídá hodnocení následku služebního úrazu v lékařské zprávě č. p. 96/2019. Zpracovatel doplňujícího stanoviska navíc v bodu 2 výslovně neuvedl, že v důsledku okolností nastalých po vyšetření žalobkyně dne 2. 12. 2019 došlo k dalšímu výraznému zhoršení jejího zdravotního stavu, které by odůvodnilo novou náhradu za ztížení společenského uplatnění. A tato okolnost nevyplývá ani z bodu 6 znaleckého posudku ze dne 14. 6. 2021, který na žádost žalobkyně vyhotovil právě zpracovatel doplňujícího stanoviska, znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství. Znalec pouze odkázal na posouzení, které on sám provedl v lékařské zprávě č. p. 96/2019 a v doplňujícím stanovisku; nezabýval se tím, zdali došlo ke dvojitému ohodnocení totožného následku služebního úrazu.
27. Ačkoli by nepochybně bylo srozumitelnější, kdyby zpracovatel v bodu 2 doplňujícího stanoviska výslovně uvedl, že zdravotní stav žalobkyně zůstal oproti stavu zjištěnému při vyšetření dne 2. 12. 2019 beze změny, tento závěr dle názoru soudu vyplývá ze znění bodu 2. Další lékařské zákroky na pravém koleni 10. 12. 2020 (implantace totální endoprotézy) a dne 19. 2. 2021 (redres) v době vypracování lékařských stanovisek nemohly být ještě posuzovány z hlediska možného ztížení společenského uplatnění, neboť ještě neskončilo období, po jehož uplynutí by bylo možné zdravotní stav pravého kolenního kloubu zhodnotit.
28. Městský soud má za to, že lékařská zpráva č. p. 96/2019 a bod 2 doplňujícího stanoviska se týkají shodné poúrazové nestability pravého kolenního kloubu žalobkyně v důsledku nedostatečnosti postranních vazů. Toto posouzení je v souladu s vyjádřením primáře VÚSL ÚVN-VFN Praha, který potvrdil, že nešlo o nové hodnocení zdravotního stavu žalobkyně. Lékařský posudek sice opětovně hodnotil následky služebního úrazu žalobkyně 200 body, ale byl vypracován na základě chybného výkladu doplňujícího stanoviska, které neobsahovalo nové posouzení zhoršení zdravotního stavu žalobkyně, ale jen opakovalo závěry lékařského posudku č. p. 96/2019. Žalobní námitka proto není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

29. Městský soud z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
30. Žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 soudního řádu správního rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. prosince 2023

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.